

Suuremat rõhku pani põhiseadus-eelnõu eelarve maksmapanemise korra täpsustamisele, mis 1933. a. vastuvõetud põhiseadus jätab võrdlemisi ebamääraseks. Põhiseaduse § 52 on esitatud projektis redigeeritud järgmiselt:

„Riigikogu annab välja seadusi, otsustab laenude tege-
mise ja muid asju põhiseaduse alusel. Igal aastal määrab
riigikogu riigi sissetulekute ja väljaminekute eelarve. Riigi-
kogu võib eelmise aasta eelarvet oma otsusega jaoliselt pi-
kendada kuni uue eelarve määramiseni. Riigikogu poolt
määratud või jaoliselt pikendatud eelarvet ei või muuta ega
eelarvet panna maksma teisiti, kui vaid riigikogu otsusega.“

Kuna 1933. aasta põhiseadus oli väga lakooniline ja
laia tõlgendamist võimaldav ülemineku-ajajärgu kohta, siis
püüab eelnõu seda protseduuri tunduvalt täpsustada. Selles
on öeldud, et eelnõu vastuvõtmise järel peaks riigikogu ja
riigivanema valimised teostatama hiljemalt 100 päeva jook-
sul, jätkates riigikogu ja riigivanema valimise toimetamist
seisukorrast, nagu ta oli 4. märtsil 1934. Lisatakse veel, et
riigikogu uus (viies) koosseis on kohustatud astuma kokku
erakorraliseks istungjärguks hiljemalt üheteistkümnendal
päeval pärast rahvahääletust ja hiljemalt 12 tunni jooksul
valima ametisse oma liikmete hulgast uue peaministri. Kui
selle tähtaja jooksul ei valita uut peaministrit, asub pea-
ministri ülesannete täitmisele riigikogu esimees, jättes riigi-
kogu esimehe ülesannete täitmise riigikogu vanemale abi-
esimehele. Hiljemalt 24 tunni jooksul peaks põhiseaduse
muutmise silmapilgul ametis olev ja riigivanema ülesandeid
täitev peaminister lahkuma ja andma ameti üle uuele pea-
ministrile. Kui ametisolev ja riigivanema ülesandeid täitev
peaminister ei ole lahkunud ametist ega andnud võimu üle
uuele peaministrile, siis loetakse ta tähtaja möödumisel oma
ametist tagandatuks ja uus peaminister ametisseastunuks.
Samast silmapilgust peale peaksid kõik Eesti vabariigi ko-
danikud, ametiasutised, kaitseleit ja kaitseväge täitma uue
peaministri seaduslikke korraldusi. Uus peaminister kutsuks
ametisse uued ministrid ja nende ametissekutsumisega lõp-
peksid seniste ministrite volitused.

Täie õigusega märkisid ajalehed, et A. Larka põhisea-
duse muutmise eelnõu kohustas otse riigikogu esimeest haa-
rama võimu revolutsioonilisel teel. Kes tunneb meie valit-
suste moodustamise käike, teab, et meil kunagi pole saadud
sellega hakkama 12 tunni jooksul, sest läbirääkimised valit-
suse programmi ja isikliku koosseisu kohta nõuavad tundu-
valt enam aega. A. Larka eelnõu oleks legaliseerinud aga
täielikult riigikogu esimehe võimuhaaramise ja oleks võinud
viia riigi revolutsioonilisse pöörisesse, kus lõppeks oleksid
otsustanud endise peaministri ja riigikogu esimehe poolda-